

כל התדיר פרק עשירי זבחים צא.

מסורת הש"ס

(א) (לעיל פט., ב) ברטות נא:
פסחים ק"ד, וירוש' ברכות פ"א
ה"א, פסחים פ"א ה"ב, ע"ב
ירוש' יומא פ"ו ה"ב, (ד) לעיל
נ"ב ברטות נא, וירוש' כ"ז
ברכות פ"ד ה"א, ע"ב, ח"ב
ורקרא חובה פרש' א' ה"ו, ע"ב
ירוש' פסחים פ"א ה"ו,
(ב) פסחים ק"ד, וירוש' פסחים
פ"ה ה"א, (ג) לעיל נ"א פסח
פ"א פולין ק"ב, וירוש' תרומות
פ"ה ה"א, בבבירוס פ"ב ה"א,
(ד) (לעיל ע"ב) מנחות ק"ד,
(ה) שבעות נ"א (י') שבת ק"ב,
(ז) ע"ב נפסח פסחים

שינוי נוסחאות

[illegible][illegible]

דלמא שלמים של אמש והטמא של יוס. דלשמעין של אמש קדש
 ושלמים ושלמים עומדין לזרע לשמעין דשלמים של אמש קדשו
 כך הטמא וצו למלך של הזריקה אמר' ליה הטמא קדמה: אבל
 אי מולאליה בלמים לתרע דמן וליהקדים שמיטת טמא' וזריקה
 שאני מדיר והמדיר קיים: כרסם בין הדיר כ' דיר קודם. ו
 דומיא זו קדים שמיטת לשאני מדיר כריסא: ומשי ס"ג בין דלמא
 דמן ולא מפשט מניה לבטיל: ואח"כ מפסול של מוספין. ואח"כ
 קאי: קודם לתמיד. של בין הערבים כשר ואע"פ שלמחלה מזהו
 הערבים לזרע של אמר בו אלף בין הערבים בלד: ויבא
 לשהות אחר הזריקה ולשחוט את הראוי לקדש ולזרוק: כגון
 דקדיש. לך נחמים. למשהה מתרגמין לזרע ויטעו לגדלה: ברת
 מנחת מאפה שזה חלות ורקיעין זו חלות בוללן רקיעין מושפין ואמרו
 להטעין: וזמנא כנסין. כולה ליל. מותר מנחת חמי משיח לפי
 נגלה בפימיה וזרף להקטיר המותר בעצמו: שאין מפסדיה שכן.

לִי אֲמִירָה לְכָל יִשְׂרָאֵל (שׁוֹמֵר) בֵּית לֵוִי אוֹרְקִיָּן (שׁוֹמֵר) בֵּית מִוְתֵּר רִקְוִי מִנְחַת כְּהֹנִים
וְחֵר שְׂאִיט בְּלִלֵה בֵּית שׁוּרִישִׁין אֲחֻזָּה בְּכַמִּי עֲצֻמָּה וְמוֹתֵר מִנְחַת כֹּהֵן מִשִּׁיחָה לְפִי שְׂשֻׁמְתָה וְכִי בֵּית
מִשְׁחָה וְכִשְׁרָ"ב בְּכַמִּי עֲצֻמָּה (אֵל) כְּדָרָא אוֹ הַקִּטָּר, לְהִיטֵי הִיטֵן עַל גִּבִּי הַלְּשִׁים, וְהִקֵּט רִשִׁי הַמִּתְחַלֵּק
לְכַרְבִּי רִבּוֹ אוֹ הַמִּסְטֵר לְכַרְבִּי אֲחִי וְקִיל (חֲדָשׁ) לֵבָב נִגְלִיל גִּבִּי (בְּכַמִּי)

תא שמע טובי שבת קודשין ב'. בכל הני תא שמע לר' יוחנן מלי קס"ד מאחר דכבר שני אטו שבת למוספין אהני לתמדין לא אהני א' ור' לרדק דפרק התכלת (מנחות דף מט.) גבי התמדין אין מעכבין את המוספין דאיכא כ' הך צעיו דחדיד

י אמו שבת למוספין
א אהאנאי ת"ש⁶ מוספי
אש חורש אמו ראש
הנו למוספי שבת לא
ראש חורש קודמן
אע"ג הראש השנה
ה למוספי דידא אהני
הנה ת"ש ד' יברכה
איה מדינה ומדי

א"ע"ג דברכת היום
 בכת היום אהנאי לברכת היין לא אהנאי תא שמע
 כמתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין א
 אהנאי לתפלת מנחה לא אהנאי ת"ש שלמים של
 יום א שלמים של אמש קודמין הא אידי ואידי דיום
 ע"ג דשלמים תדירי אמר רבא מצוי קאמרת תדיר
 מיביעינא לן אמר ליה רב הונא בר יהודה לרבא אמר
 ארציאת את הפסח שאינו תדיר ולא ארציאת את המילה
 תדירה תדירה במצות ואיבעית אימא מילה לגבי פסח כי
 תדיר ושאינו תדיר וקדים ושחט לשאינו תדיר מאי מי
 מקריב ליה או דלמא יתיב לאחר דממרים בדמו עד
 דמקריב לשאינו תדיר אמר רב הונא א מסורת ת"ש
 ואשם של א של אמש קודם לשל יום הא דיום
 שם שחטיה שלמים חטאת ואשם קדמי דלמא שלמים
 יום היכי משכחת לה דשחטינהו לתרווייהו א אבל לא
 ין לך ת"ש ר"א בברכת היין תדירה וברכת היום אינה
 תדיר תדיר קודם ה"נ א דכיון דאתיין כמאן דשחטי
 יוחנן הלכה מתפלל אדם של מנחה ואח"כ של מוספין
 לת מנחה כמאן דשחטי תרווייהו דמי אמר ליה רב
 רבנא דשחט א קודם חצות פסול מפני שנאמר בו
 מיד כשר ויהא א ממרים בדמו עד א שזרוק הדם הכא
 שחטיה לתמיד ברישא א אמר ליה רב אחא סבא
 דיקא דקתני עד שזרוק הדם (תמיד) ולא קתני עד
 ז ובכולן כהנים רשאין בו מאי טעמא אמר קרא
 ד שהמכים אוכלין מתני' אמר רבי שמעון אם
 חלק בעורה אין א צריך לשאול מהו אלא מותר
 לגז שמן של מצורע אם ראת ששמן שהוא יתן א על
 יין לשאול מהו אלא מותר דרקין מנחת כהנים
 יין מתנדבין שמן רבי טרפון אומר מתנדבין שמן:

1: כי די' דעשטינען לפרוייבו. א"ע: דעשטיה לחטאת אחר
 נזיבה דייקא ב' מניה הא איד ולידי דיוס ושפט שלמים ואחר
 דעשטיה. לחטאת בחר שלמים ואלו ילמך על השפטיה חייבי לך
 ב' מנינעל לך בחדיר אשמוזר חר' ב' מנינעל לך ששטת את
 ג' דשאניו חדיר קדש וזא שכבר קדש היום ועדיין יין לא בא
 השטח לך קמן ומומן לבדכא דמאן דעשטי פרויבו לגבי קדשים
 על גב דזמן מוסקין אחא ברשא: דעשטי פרויבו לגבי קדשים
 לאחור דנתיבא לעיל (דף יא.) ואחר דבר שנאמר בו צרבו
 ממרס בדמו. אלמא ב' קדשים ושפטיה למאחר אחרי' ליה
 שפטיה לפידי. קודם שזא ילמך ואל נאמך אללא על הוציקה:
 ש'טא מהחלק. ולאכלת כהנים: מוסר ריקני מנחם ישראל.
 רבי שמעון במנחות (דף עה.) מושאן כמין כ"י ושאר השמן נאכל
 ה' מרובה שלש לניזן לעשרון ומתוך שהוא אפיה חמילה אין שמה
 יצק לא יעלה על דעתך שיהא שמן הממחלק מן ה' הנקטר נדב:

ליצן (משחקן) חייהם היוה נבלות בעיסה, אבל זו שהיזה נאספת במחנה בדכאיו על מחנת בשמן תפסה, א
התוסטוף (ב"ב):

עין משפט
נר מצוה

כג א' מ"י פ"ט מ"ה' ש"ת
ה'לל ו' ט"ז א' ח' ש"ת
רע"ט ש"ת
כד ב' מ"י ט"ז מ"ה' ש"ת
א"ל"ה ט"ז ש"ת א' ח' ש"ת
רע"ט ש"ת
כה ג' מ"י ט"ט מ"ה' ש"ת
ו'טקסל ו'טקסל
כו ד' מ"י ט"ז מ"ה' ש"ת
ט"ז ש"ת
כז ו' מ"י ט"ז מ"ה' ש"ת
ה'לל ד'
כח ז' מ"י ט"ז מ"ה' ש"ת
פ"ה ו'טקסל ג'
כט ח' מ"י ט"ז מ"ה' ש"ת
מ"ה' ש"ת
ל ט' מ"י ט"ז מ"ה' ש"ת
ו'טקסל ג' ה'לל א'

תורה אור השלם

- וַיִּהְיֶה לָכֵן לְמַשְׁנֵה עֵד אֲרֻכָּהָ עָשָׂה יוֹם לְחֹשֶׁךְ הַזֶּה וַיִּשְׁחָטוּ אֹתוֹ כָּל קָהָל עַדת יִשְׂרָאֵל בֶּן הַצִּיּוֹנִי;
- וַיְדַבֵּר יִצְחָק אֶל אֶחָיו וְאָמַר וְהָיָה נִתְּנִי לָךְ אֶת מַשְׁכַּנְתִּי וְתִרְמֹתַי לְכָל קָרֵשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לָךְ נִתְּנִים לְמַשְׁנֵה וּלְבָנֶיךָ לְחַם עוֹלָם;

מוסף רש"י

[illegible]

ליקוטים

ובכולן כתנים רשאין לשנות
באכילתן, מ"מ, מ"י דיעקר מצותן
צ"ל מדקדק לשאר שינוי. אמר
קרא למשחה לגדולה.
דמותרגמי' לרבו כדך
שהמלכים אוכלין, וזהו צ"ל.
והבי אמונין בחולין כפי הורוע
אמר רב חסדא מתנות הכהנה אין
נאכלות אלא צ"ל ואין נאכלות
אלא בחדר, מאי עטמא אמר
קרא למשחה לגדולה כדך
שהמלכים אוכלין (פסתי ר"ד)

שימה מקובצת

[illegible]